

สมัยตอนเป็นเด็ก.. จำได้ว่าในวิชาพลศึกษาคุณครูสั่งให้เราวิ่งรอบสนามกันคนละ 20 รอบ.. เพื่อจับเวลาของแต่ละคน ..แถมยังมีรางวัลมาล่อใจอีกด้วยว่า.. ใครเข้าเส้นชัยได้คนแรก..จะมีคะแนนพิเศษเพิ่มให้พอเริ่มออกสตาร์ท..ฉันก็สังเกตเห็นเพื่อนหลายคน ..พยายามจะเบียดตัวเอง..ขึ้นมาอยู่แถวหน้าสุด.. เพื่อที่จะได้เปรียบคนอื่นในช่วงออกตัวแล้วพอครูปอกว่า..วิ่งได้..เท่านั้นแหละ ..เพื่อนหลายคนของฉัน..ก็วิ่งปรู๊ดออกไปแบบไม่คิดชีวิตส่วนฉัน -- โนน วิ่งอยู่หลังสุดไม่ได้ช้า..เพราะเหนื่อย ..หรือเพราะวิ่งไม่เก่ง ..แต่ฉันกำลังรู้สึกสนุกสนาน..กับการวิ่งจับเวลาซะเหลือเกิน ..เพราะฉันวิ่งไป- ค่อยไป ..กับเพื่อนซี้ใจ..แบบไม่สนเวลา ..ฉันสนใจความสนุกสนาน..ระหว่างการวิ่งมากกว่าบางที..เห็นคนข้างหน้า..ที่วิ่งนำหลายรอบ..กำลังชะลอความเร็ว ..เพราะเหนื่อยหอบ ..ก็อดที่จะขอวิ่งแซงหน้าบ้างไม่ได้ ..หรือบางที..หันไปเห็นเพื่อนที่วิ่งรั้งท้ายตลอด..ก็จะพยายามวิ่งให้ช้าลง ..รอให้เขาวิ่งทัน..จะได้คุยไปด้วยกันหลายๆ คน....สนุกดีหรือบางที..รู้สึกไม่อยากแซงคนข้างหน้าขึ้นมาเฉยๆ..เพราะว่าวิ่งตามหลังเขา.. จะได้แอบนิทานเขาได้.. สนุกไปอีกแบบจะทำลายสถิติใหม่ ..ไม่รู้หรอก..รู้แต่ว่า..วิ่งช้าๆ-มันไม่เหนื่อยเร็ว ..และขอแค่วิ่งให้ถึงเส้นชัย..ก็พอ**คงคล้ายคล้าย..กับ 'ความรัก' ..กรรมังทุกคน..มี 'เส้นชัย' ของตัวเอง ..มีสถิติ-ที่ตัวเองพอใจแค่นั้น..คนที่เข้าเส้นชัยก่อน ..ใช้ว่า..จะคำว่า 'ความรักที่ดี' ได้ก่อนเสมอไป ..และสถิติที่ดี.. ก็ไม่ได้การันตีว่า.. 'ความรัก' จะสมบูรณ์แบบในขณะนี้..สังคมทุกวันนี้..ปลูกฝังให้เราวิ่งแข่งคนอื่น ๆ เสมอ ..สอนว่า..อย่าพยายามให้ใครแซงหน้า..เพราะนั่นหมายถึง.. ทำให้เราพลาดโอกาสดีๆ ในชีวิตไปแต่..สังคมของ 'ความรัก' ..สอนให้คนรู้จักผ่อนจังหวะก้าว..ให้ช้าลง ..แต่หนักแน่นขึ้นโลกภายนอก..บอกให้เราวิ่งว่า ..อย่าวิ่งตามใคร..ถ้าไม่แน่ใจว่า..จะตามเขาได้ทัน ..เพราะมันเสียแรงเปล่า.. และโง่เหลือเกินแต่.. 'โลกของความรัก' ..ใครอีกหลายคน...สมัครใจที่จะเป็น 'คนโง่'.. เพื่อวิ่งตาม 'คนที่ตัวเองรัก' ให้ทัน..ทั้งที่รู้แก่ใจว่า.. 'ไม่มีวันนั้น'.....เพื่อรักคนหนึ่งของฉัน.. มี 'เส้นชัย' ..ในหัวใจของเธอเองคนรักของเธอ..เป็นนักวิ่งฝีเท้าดี ..เพราะตั้งแต่อยู่กับมา ..เธอออกวิ่งก่อนเธอเสมอ ..ไม่เคยบอกล่วงหน้า.. และไม่เคยชะลอความเร็วลงเลย ..แต่ความเร็วของเธอ..ก็ไม่มากไปกว่า.. 'ความรัก' ที่เธอมี'ความรัก' ทำให้เธอวิ่งเร็วขึ้น.. ไกลเข้ามาข้างขึ้น..และไม่ยอมปล่อยให้เขาทิ้งระยะ..จนคลาดสายตาเธอแต่..เมื่อเกือบที่จะถึงตัวเขา ..เธอก็จะเลือกที่จะ 'วิ่งให้ช้าลง'..ราวกับว่า..จะวิ่งเหยาะๆ ..ตามเขาไปเรื่อยๆเธอแซงหน้าเขาได้ ..แต่เธอไม่ทำ..แม้แต่จะวิ่งให้ทันเขา-ในแนวเดียวกัน ..เธอก็ทำได้..แต่เธอไม่ทำ'เหตุผล' ..ที่ฟังดูเหมือนง่ายของเธอ..ทำเอาใจฉันนั่งงั้นถ้าวิ่งให้ทันเขา ..หรือแซงหน้าเขาไป ..ฉันก็คงมองไม่เห็นเขาในชีวิตอีกแต่ถ้าฉันวิ่งตามเขาห่างๆ แบบนี้ ..เท่ากับว่า..ฉันยังได้เห็นความเป็นไปของเขา ..ยังมีเขาอยู่ในสายตา ..ในชีวิตแม้ว่า..เขาจะไม่เคยหันหลังกลับมา.. แล้ววิ่งให้ช้าลงเลย..ก็ตาม"แล้วทำไม..ไม่เข้าใกล้เขากว่านี้ ..ทำไมต้องเว้นระยะห่างแบบนี้ด้วย.. เธอเป็นคนรักของเขานะ"คำถามของฉัน..ทำให้แววตาของเพื่อนรัก..ปรากฏรอยเศร้า ... แต่ปากยิ้ม'ฉันกลัวเขารู้ตัว.. แล้ววิ่งหนีฉันไป-ไกลยิ่งกว่านี้ ..ถึงวันนั้น..ฉันอาจเหนื่อยจนหมดแรง..ที่จะวิ่งตามอีกต่อไปแล้วห่างแบบนี้ดีกว่า ..ฉันได้เห็นเขา ..มันอุ่นใจ ..หรือถ้าวันหนึ่ง..เขาล้มลง.. ฉันจะได้วิ่งเข้าไปช่วยพยุงได้ทันและถ้ามันจะทำให้เขาเห็น 'ความจริงใจ' ของฉัน ..เขาอาจจะชวนฉันวิ่งไปพร้อมกันอีกครั้ง.. ถ้าเขาหายดีแล้ว**ความรัก..ทำให้คนมีความหวัง..อยู่เสมอในขณะที่เดียวกัน ..มันก็ทำให้คนบางคน 'โง่งมง่าย' เสียเต็มประดาถ้าเพื่อน..เลือกที่จะวิ่งออกนอกเส้นทาง.. แล้วไปตั้งต้นใหม่..กับ 'ใครสักคน' ที่เขาพร้อมจะวิ่งไปกับเพื่อน..ปานนี้เพื่อนของฉัน..คงเข้าเส้นชัยไปนานแล้วแต่..เพื่อนยังคงเต็มใจ..ที่จะวิ่งตามเขาไปเรื่อยๆแม้ว่าบางที..อาจจะไม่มีวันนั้น .. วันที่เพื่อนเข้า.. 'เส้นชัยแห่งความรัก'เพราะบางที..... 'เส้นชัย' ..อาจไม่มีความหมายต่อคนบางคน..หากว่า..เขาเข้าเส้นชัย ..แต่ได้ทำ 'หัวใจ' หล่นหายไป..ระหว่างทางเมื่อ 'ความสุข' คือ... การโง่ที่จะรักและวิ่งตามในสังคมของความรัก... ฉันจึงมองเห็นคนที่ 'วิ่งช้า'..และปรารถนาจะเป็น 'ผู้ตาม' ด้วยความเต็มใจ..อยู่เสมอความรัก ..ไม่ใช่สิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิตแต่ .. 'ความรัก' ..เป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิต....มีค่ามากที่สุด*ตอนนี้..ก็จะพอรู้..ถึงความรู้สึกของ 'การวิ่งตาม' ..บ้างแล้วนะ.....อยากเป็น 'คนวิ่งตาม'...โดยที่ไม่รู้จักเหนื่อยบ้าง..เหมือนกัน

ที่มา : Ajjima